

מסורת הש"ס

(א) תכונות פח: [תוס' ז' ב' ע"ב]
(ב) קדושתו: [קדושתו ז' ב' ע"ב]
(ג) ענין תוס' תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ד) [תוס' תכונות]
(ה) תוס' תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ו) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ז) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ח) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ט) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(י) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יא) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יב) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יג) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יד) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(טו) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(טז) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יז) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יח) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(יט) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כ) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כא) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כב) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כג) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כד) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כה) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כו) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כז) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כח) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(כט) תכונות: [ז' ב' ע"ב]
(ל) תכונות: [ז' ב' ע"ב]

תורה אור השלם

1. בן תרימו גם אתם
תרומת יי מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יי לאהרן הכהן:
במדבר יח כח

גליון הש"ס

גמ' באן להאביל. ע' לעיל
דף מ ע"ב תד"ה וכחז: שם
באן להניח. ע' שנת דף נד
ע"ב תד"ה הוה מעשר ווע'
בש"ס ד"ה מכרין לכן: שם
אלא לחוב וכו'. ע' קדושין
דף מז ע"א תד"ה אלא לחוב:
שם ואין אפטרופין וכו'.
עמין לעיל דף לח ע"ב תוד"ה
אין:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' בר חילי אמר
שמר אל דאמר כו' :

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

- א. מידי דהוה אהקדש.
ב. ה"נ נימא
ג. אבל
ד. רבנן
ה. תקנו משיכה להריוחן
ו. יחא כח הדיוט חמור
ז. שכלל אהקדש.
ח. קידושין כט.
ט. ללשון אהקדש שיהו קונים
י. מכלהו משהו וכל
יא. קידושין כט.
יב. ד"ה אט

אבל להניח את התבואה
ל"דב"ד הפקירו נכסי הית
בבית ישראל ולא אמרין כיו
עשו אלא לתקן היתומים
להקן סוכה ולולב וציצית וכי
אבלים ואין האפוסטרופסין
נזקקין לנכסי יתומים עד ש
לדוקקין בהן שדות רשב"י
רשב"י אומר אינו צריך

הניזקין פרק חמישי ג'מ"ז

על פיו ולא נמננה להן אפוטרופוס לא מאזכירן ולא מז"ד אפילו הכי כאפוטרופוס הוא: שאין לו צידו כלום משלהן: לא ישבע. טעמא דהך פלוגתא מפרש בגמרא (י) וצין למר **ב'** ולא שוספין. אין יכול לתרום על חלק חברו שלא מדעתו: ולא אריסין. על חלקו של צבעל הך סיפא טעמא דרישא כלומר אתם ממעט התורם שאינו שלו והני כוליהו שאינו שלו נינהו.

מתני' איתומין שסמכו אצל בעל הבית או שמינה להן אביהן אפטרופוס חייב לעשר פירותיהם^א אפטרופוס שמינה אבי יתומים ישבע מינוהו ב"ד לא ישבע אבא שאול אומר כחילוף הדברים: **גמ'** ורמינהו אתם^ב ולא שותפין דאתם ולא אריסין אתם ולא אפטרופין^ג ולא התורם את שאינו שלו אמר רב חסדא לא קשיא * כאן להאכיל * כאן להניח והתניא^ד האפטרופין תורמין ומעשרין להאכיל ולא להניח ומוכרין^ה להן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים להאכיל אבל לא להניח ומוכרין להן פירות יינות שמנים וסלתות להאכיל אבל לא להניח^ו ועושין להן לולב^ז וערבה וסוכה

וציצית וכל דבר שיש לו קצבה לאיתויו שופר ולוקחין להם ספר תורה
תפילין ומזוזות וכל דבר שיש לו קצבה לאתויו מגילה ואין פוסקין עליהם
צדקה ואין פודין עליהן את השבויין ולא כל דבר שאין לו קצבה לאתויו
תנחומי אבלים ואין אפטרופין רשאין לדון לחוב ולזכות בנכסי יתומים
לזכות אמאי לא אלא לחוב על מנת לזכות בנכסי יתומים ואין אפטרופין
רשאין למכור ברחוק ולגאול בקרוב ברעה ולגאול ביפה מ"ט דדלמא
משתדפין ואין אפטרופין רשאין למכור שדות ולקח עבדים אבל מוכרין
עבדים ולוקחין בהן שדות רבן שמעון בן גמליאל אומר אף לא למכור
עבדים ולקח שדות מ"ט דלמא לא משפין ואין אפטרופין רשאין להוציא
עבדים לחירות אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות
רבי אומר אומר אני אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא מפני שהוא כמוכרו
לו וצריך לחשב עמון באחרונה ר"ש בן גמליאל אומר אינו צריך אין
עושין אפטרופין נשים ועבדים וקמנים ואם מינן אבי יתומין הרשות בידו
ההוא אפטרופוס דהוה בשבבותיה דר' מאיר דהוה קא מוזבין ארעתא
וובין עבדי ולא שבקיה ר' מאיר אחוה ליה בחלמיה אני להרוס ואתה
לבנות אפילו הכי לא אשגח אמר דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין
הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן דכל בי שמישי הוו קא מינצו בהדי הדדי
איכלע רבי מאיר להתם עכבינהו תלתא בי שמישי עד דעבד להו שלמא
שמעיה דקאמר ווי דאפקיה ר' מאיר לההוא גברא מביתיה: ההוא אפטרופוס
דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי דהוה קא מוזבין ארעא וובין תורי
ולא אמר ליה ולא מידי סבר לה כר' יוסי דתניא א"ר יוסי מימי לא
קריתי לאשתי אשתי ולשורי שורי אלא לאשתי ביתי ולשורי שדי הנהו
יתמי דהוו סמיכי גבי ההוא סבתא הוה להו תורתא שקלה וובינתה
ניהליהו אתו קרובים לקמיה דרב נחמן אמרו ליה מאי עבידתה דובנא אמר
להו יתומים שסמכו אצל בעל הבית תנן והא אייקר ברשותא דלוקח
אייקר והא לא נקטי דמי אמר להו א"כ היינו דרב חנינאי בר אידי אמר
שמואל דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל נכסי יתומין הרי הן
כהקדש ולא מקני אלא בכספא חמורי דרבנא עוקבא יתמא משכוח
בארבעה ארבעה ואייקר וקם בשיטא שיתא אתו לקמיה דרב נחמן אמר
להו היינו דרב חנינאי בר אידי דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל
נכסי יתומין הרי הן כהקדש ולא מקני אלא בכספא: משוך פירי מיתמי
אייקור היינו דרב חנינאי בר אידי פזול לא יתא כח הדיוט חמור מהקדש
אמשיכו להו פירי ליתמי ואייקר לא יתא כח הדיוט חמור מהקדש זול סבור
מינה היינו דרב חנינאי בר אידי א"ל רב שישא בריה דרב אידי הא רעה היא
לדידהו דזמנן דמצטרכי לפירי וליכא דיהיב להו עד דיהבי זוזי יהיבי יתמי זוזי
אפירי זול לא יתא כח הדיוט חמור מן הקדש אייקר סבור מינה היינו דרב
חנינאי בר אידיאמה להו רב שישא בריה דרב אידי הא רעה היא לדידהו

דאָס זעלבנדיג ווערט געזאגט אין דער חומש פארשידענע מאל:

ד"ר אטו. ה'. אלא שייפו חכמים כחם
דהדיוט קאי במי שפרע, כדי שלא יהיה
הם אפי' קבלו המעות כיון שלא משך.
והם אינן עושי' לצרכם. שט"ק.

ויעשו הם ואי ק' כיון שאין הא
קא להאכיל זיכוהו ב"ד אבל להניח
ו כלום ואינו יכול לשחררו אלא ב'
נככרים: והתניא. סינא אפוטרופסין
ת תפילין ומזוזות וכל דבר שיש ל
ולטעון על נכסי יתומים אין האפ
שין למכור ברחוק ולגאול בקרוב
וא לא משפיעין ואין אפוטרופסין
משלהו כלום ואין עושין אפוטרופסין

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כח א מ"י פ"ד מהל'
תרומות הלכה י ופי"א
מהלכות נחלות הלכה ט סמג
עשין לו טוש"ע ח"מ סימן רכ
סעיף יד:

תחלות הלכה הם סעיף טו:
 לא ג מיי פ"ד מהל' מרומות
 הלכה ח וע"ש צ"ח
 [טו] ו"ד ס' י"ד ס' י"ד
 לב ד מיי שם הלכה י' וע"ש
 צ"ח
 לג ה מיי שם הל' ז:
 לד ו מיי פ"ח מהל' מרומות
 הל' ט סמג עשין לו
 קט"ו ע"ח ס' ר"ל סעיף ד:
 לה ז מיי שם הלכה ו
 טו"ש ע"ש

ל' ה מ"י שם הלכה י טור
ש"ע שם סעי' טו:
ט [מוס"ע יו"ד ס' רמח
סעי' ג]:
ל' י מ"י שם הלכה י טור
ש"ע שם סעי' ב':
ל' כ ל מ מ"י שם הלכה ו
ז מוס"ע שם סעי' יא:
ל' ג מ"י שם הלכה ח
מוס"ע שם סעי' יג:
ז ס מ"י שם מוס"ע שם
סעי' טז:

מא ע [מ״י] שס פ״י הלכה
 [ו] טו״ש״ע שס סע״י 3:
מב פ [מ״י] שס טו״ש״ע שס
 סע״י א:
מג צ מ״י פ״ט מהל׳ מכירה
 הלכה ג סמג עשין פג
 טו״ש״ע ח״מ ס״י קלט סעיף
 7:
מד ק מ״י שס:
מה ר ש מ״י שס הלכה ה:
מו ת א מ״י שס ה״י ו:

פסקי רי"ד

מאכל'ה חייב לבדוק ששטן
פיריותו מפני חייקו העולם
אפורטורוס ששניהו אבי
ותומ'ה ישבע מנהו אבי
אומר הולמ'ה וההנכס המטמא
הדומה והדומק בשגג
שטור במידו חייב הכהנים
שיגלו במקדש ממדים
חייבים מ' תומס' ששטן
מאליקא אצל ב'ה ולא נתמנה
אפורטורוס עליהן לא מפי
ב'ד ולא מפי אביהם חייב
אוח' ב'ה לעשר פירותיו
מפני חייקו העולם ששין
אפורטורוס לו אין כיון
ששן שמוכרין עליו: ורמזה
אתם ולא שותפים אתם
אריסם אתם ולא אפורטורין
אין אתם ולא תורתם את ששני
שלו מן הכרומם מן אשני
אתם ולא שותפים שאם היה
שניהם שותפים שיהיו את
החורא רשאי להטות חלק
חבירו בלא רשות חבירו וכן
האריס לא יתורם חלק מ'ה
בלא רשותו וכן אפורטורוס
אין רשאי לתורם פדות של
יתומים. כל אלו מפני שאין
שלתן ואם חורם רשאי
ששני שלו ואי' ק' והתנן
בש"א מ"ג-מ"ד
השותפים שתרומה בזה חורם
בזה עקבה אומר תרומה
שזה חורם וזה"ל אומר
הראשון תרומה ר' יוסי אומר
את רחם הראשון ששניו
אין תרומה אלא תרומה אלו
ב"ה בשלם ר' אבא אל אומר
הרשה את כהן וכו' וכו' וכו'
אם שפתחו לתורם תרומתו
אין תרומה וכו' וכו' וכו' וכו'